

REGJERINGSADVOKATEN

Oslo, 12.08.2014
2014-0626 JES/JES

ANKETILSVAR

TIL

GULATING LAGMANNSRETT

Sak nr: 14-054810TVI-STAV

Ankende part: Arne Viste
Marknesringen 2
4052 RØYNEBERG

Ankemotpart: Staten v/Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten
v/advokatfullmektig Jenny Sandvig
Postboks 8012 Dep
0030 OSLO

1 INNLEDNING

Det vises til tingrettens brev av 26. juni 2014. Dette tilsvaer inngis innen fristen 20. august 2014.

Anken gjelder Stavanger tingretts kjennelse av 28. april 2014 om å avvise sak 14-054810TVI-STAV. Slik staten forstår anken, retter den seg mot tingrettens rettsanvendelse og saksbehandling.

2 STATENS SYN PÅ ANKEN

Staten mener tingretten har tolket tvisteloven § 1-3 korrekt. Bestemmelsen angir prosessuelle grunnvilkår for å kunne fremme en sak for domstolene. Disse grunnvilkårene skal sikre at

REGJERINGSADVOKATEN

domstolene løser konkrete tvister basert på et foreliggende faktum og gjeldende rett. Vilklårene må være oppfylt for hver av de fem påstandene i saken. Prosessvilkårene er ikke oppfylt her.

Staten slutter seg til tingrettens vurdering av at ankende part savner nødvendig «tilknytning» til de enkelte krav i saken. Han er ikke berørt i en slik grad at det er naturlig at han opptrer som saksøker. Staten er videre enig i at ankende parts påstander ikke utgjør «rettskrav» i tvistelovens forstand. Påstand 1 og 2 gir anvisning på domsslutninger om hvordan en bestemt rettsregel er å forstå. Etter norsk rett er det som utgangspunkt ikke adgang til å kreve dom for slike abstrakte rettsspørsmål. Tvistelovens formålsbestemmelse § 1-1 er ikke ment som en generell åpning for abstrakte søksmål. Selv om det skulle antas at det er en noe videre adgang til å prøve abstrakte rettsspørsmål om Grunnloven, må det like fullt kunne påvises et «særlig behov for å få fremmet et slikt søksmål – også slik at det ikke vil være mulig, eller i det minste klart uhensiktsmessig, å få prøvd spørsmålet på annen måte», se *Schei m.fl. Tvisteloven Kommentartutgave, 2. utgave, bind I, s. 25*. Et slikt behov foreligger ikke her. Påstand 3 og 4 gir uttrykk for politiske synspunkt og verddivurderinger som ikke kan avgjøres ut fra rettslige regler.

Når det gjelder påstand 5 vil staten bemerke at Grunnloven § 110 ikke stifter en juridisk rett som individer kan få gjennomført gjennom domstolene. Grunnloven § 110 er ment som en programerklæring for myndighetene, ikke en rettighet for den enkelte. Det vises til Dokument 16 – 2011-2012 s. 227-228 (bilag 5 til stevningen), se også Borgarting lagmannsrett avgjørelse LB-1995-2823. Ankende part kan derfor ikke gis dom for påstand 5.

Når det gjelder ankende parts innvendinger mot tingrettens veiledning, vil staten bemerke at dokumentene i saken tilsier at ankende part som selvprosederende har fått slik veiledning som han etter tvisteloven § 11-5 er berettiget til. Det er selvsagt uheldig om ankende part ikke opplever det sånn. Søksmålet slik det er anlagt kan imidlertid ikke fremmes for domstolene. Det er vanskelig å se hvordan tingretten kunne avhjulpet disse mangler, uten at veiledningen da ville støtt an mot tvistelovens skranke i § 11-5 (7) mot å gi partene råd om «hvilke prosesshandlinger de bør foreta».

3 PÅSTAND

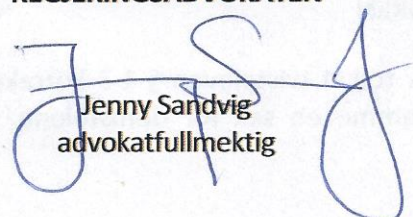
1. Anken forkastes.
2. Staten v/Justis- og beredskapsdepartementet tilkjennes sakens kostnader for lagmannsretten.

Statens kostnader med saken beløper seg så langt til 2900 kr (to timer à 1450 kr).

Anketilsvar utarbeidet i tre eksemplarer. Ett er sendt retten og ett er sendt ankende part direkte.

Oslo, 12. august 2014

REGJERINGSADVOKATEN

Jenny Sandvig
advokatfullmektig